

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, jednal dne 30. června 2021 ve veřejném zasedání o odvolání **obžalovaného Stanislava F.** proti rozsudku Okresního soudu v Přerově ze dne 9. 3. 2021, č. j. 4 T 4/2021-111, a rozhodl

takto:

Podle § 256 trestního řádu **se odvolání obžalovaného Stanislava F. zamítá.**

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Přerově byl obžalovaný Stanislav F. uznán vinným zločinem podplacení podle § 332 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, a to pro jednání blíže rozvedené ve výroku napadeného rozsudku, a byl za to odsouzen podle § 332 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 67 odst. 2 písm. a), § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 30.000 Kč, který se skládá z 20 denních sazeb po 1.500 Kč za jednu denní sazbu. Podle § 68 odst. 5 trestního zákoníku se stanovením splácení peněžitého trestu v pravidelných deseti měsíčních splátkách po 3.000 Kč vždy k 20. dni v měsíci počínaje měsícem následujícím po měsíci, v němž nabude právní moci rozsudek. Výhoda splátek peněžitého trestu odpadá, jestliže obžalovaný nezaplatí dílčí splátku včas. Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byl obžalovanému uložen trest propadnutí věcí, a to: papírové krabice olepené hnědou páskou velikosti 37x17x15 cm, na víku štítek ručně psané písmo Mgr. Jiřina P., xxx, lahve alkoholu zn. Diplomático 700 ml, lahve alkoholu zn. Heffron 500 ml, lahve alkoholu Becherovka 700 ml, 4 listů papíru velikosti A4, které jsou uloženy u Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje, Územní odbor Přerov, Služba kriminální policie a vyšetřování, 1. oddělení obecné kriminality, Přerov, U Výstaviště 18, č. j. KRPM-104691/TČ-2020-140871.
2. Takto vyhlášený rozsudek nenabyl právní moci, neboť byl napaden procesním způsobem ze strany Stanislava F. Jak plyne z odůvodnění podaného odvolání, obžalovaný podal odvolání do všech výroků rozsudku, to je do výroku o vině a do výroku o trestu. Obžalovaný považuje napadený rozsudek za nezákonný, řádně neodůvodněný a v této souvislosti za nepřezkoumatelný, neboť závěry nalézacího soudu postrádají jakoukoliv oporu v provedeném dokazování, a to zejména pokud se týká naplnění resp. nenaplnění obligatorních znaků vytýkaného trestného činu, a to zejména objektu a subjektivní stránky trestného činu. Podstatou jednání pachatele trestného činu podplacení podle § 332 odst. 1 trestního zákoníku je jeho záměr dosáhnout poskytnutým úplatkem toho, aby osoba, která obstarává věci obecného zájmu vyhověla požadavku pachatele. Za předpokladu, že v projednávané věci ani nebylo možné vyhovět požadavkům obžalovaného dle jeho „námitek proti záznamu v registru řidičů“ v situaci, kdy v dané věci ani nemohlo být z důvodu zásady „ne bis in idem“ zahájeno jakékoliv další správní řízení o námitkách, tato okolnost vylučuje faktickou skutkovou okolnost možnosti obstarat pro obžalovaného věc obecného zájmu. Pokud

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Gráblová.

tedy v projednávané trestní věci nebylo fakticky ani právně možné obstarat věc obecného zájmu, a tedy pro možné závěry o spáchání trestného činu podplácení podle § 332 odst. 1 trestního zákoníku absentuje objekt trestného činu. Z hlediska subjektivní stránky vytykánoho trestného činu podplácení se vyžaduje úmyslné zavinění, přičemž pachatel svým jednáním realizuje záměr dosáhnout pro sebe nebo jiného nějaké zvýhodnění v souvislosti s obstaráváním věci obecného zájmu. Subjektivní stránka trestného činu tedy směřuje ke zvýhodnění v souvislosti obstarání věci obecného zájmu. Pokud tedy v projednávané trestní věci nebylo ani fakticky či právně možné věc obecného zájmu obstarat v důsledku toho, že nebylo a ani nemohlo být vedeno správní řízení, žádné zvýhodnění, tedy ani obžalovaný, nemohl pro sebe získat. Vytýkaný skutek obžalovanému pro absenci subjektivní stránky trestného činu, tedy opět i z tohoto důvodu, není trestným činem. Obžalovaný dále uvádí, že za takovéto situace měl nalézací soud uplatnit zásadu subsidiarity trestní represe a věc postoupit podle § 222 odst. 2 trestního řádu k přestupkovému řízení, neboť v každém jednotlivém případě je nutno posuzovat intenzitu naplnění všech ostatních znaků skutkové podstaty tak, aby se zřetelem na zásadu subsidiarity trestní represe ve smyslu § 12 odst. 2 trestního zákoníku mohl soud uzavřít, zda se ve výsledku z hlediska povahy a závažnosti činu a jeho společenské škodlivosti jedná o trestný čin či o přestupek. Závěrem podaného odvolání je navrhováno, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a vrátil věc soudu prvního stupně k dalšímu řízení, popřípadě aby odvolací soud sám rozhodl rozsudkem a obžalovaného podle § 226 písm. b) trestního řádu zprostil, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

3. Obhájce obžalovaného Stanislava F. ve veřejném zasedání odkázal na písemné odvolání, zdůraznil jeho stěžejní body a učinil shodný závěrečný návrh.
4. Krajský státní zástupce se vyjádřil k podanému odvolání a uvedl, že rozsudek okresního soudu považuje za zákonný a správný. Okresní soud ve svém odůvodnění velmi pečlivě a přesvědčivě odůvodnil jak skutkové, tak právní závěry, především v odstavcích 7. - 10. odůvodnění napadeného rozsudku. Pokud se týká údajného nedostatku objektu aplikované skutkové podstaty trestného činu je nutno uvést, že objektivní stránka zločinu podplácení dle § 332 odst.1 al. první tr. zákoníku spočívá v tom, že pachatel sám nebo prostřednictvím jiného poskytne, nabídne nebo slíbí úplatek jinému nebo pro jiného v souvislosti s obstaráváním věci obecného zájmu. V této konkrétní věci bylo zcela jednoznačně prokázáno, že obžalovaný se dostavil do kanceláře zastupující vedoucí oddělení dopravně-správních agend xxx a této poskytl hmotný dar sestávající ze tří láhví alkoholu, k čemuž připojil písemný lístek, kde požaduje správní orgán o maximální vstřícnost v jeho věci. Jeho motivace je tímto zcela zřejmá, přičemž není rozhodné, zda by navrhovaný postup mohl nebo nemohl být zrealizován. Stěžejní je to, že se jedná o postup správního orgánu, který se pachatel svým jednáním snažil ovlivnit. Jednoznačně šlo o obstarávání věci obecného zájmu. Jeho jednání velmi úzce souvisí s postupem příslušných úředníků a použitím daného kvalifikačního znaku. Krajský státní zástupce se ztotožnil s právní kvalifikací a rovněž tak s uloženým trestem a navrhl podané odvolání zamítnout podle § 256 tr. řádu.
5. Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci jako soud odvolací z podnětu podaného odvolání obžalovaného Stanislava F. dle § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytykánych vad, a dospěl k následujícímu závěru.
6. V řízení, které předcházelo napadenému rozsudku, odvolací soud neshledal procesní vady takové povahy, jak má na zřeteli ustanovení § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu. Nedošlo k porušení zejména těch procesních ustanovení, která sledují řádné objasnění věci a obhajobu obžalovaného.
7. Odvolací soud následně svou přezkumnou činnost zaměřil na napadený výrok o vině, kam směřují stěžejní námitky obžalovaného Stanislava F. a dospěl k závěru, že soud I. stupně učinil skutková zjištění bez důvodných pochybností pro rozhodnutí soudu.

8. Z velmi podrobného odůvodnění napadeného rozsudku plyne, že soud I. stupně všechny provedené důkazy hodnotil jak jednotlivě, tak v jejich souhrnu, jak má na zřeteli ustanovení § 2 odst. 5, 6 tr. řádu. S ohledem na značnou podrobnost odůvodnění napadeného rozsudku, obsahu provedených důkazů a jejich hodnocení, na ně odvolací soud odkazuje, a to zejména na stěžejní hodnotící úvahy pod body 6. - 10. odůvodnění napadeného rozsudku. Ze zaujatého stanoviska obžalovaného k jednání, které je mu kladeno za vinu, plyne, že sám obžalovaný nepopírá podstatu jednání v tom směru, že se sám dostavil do budovy xxx, konkrétně do kanceláře Jiříny P., vyjádřil se tak, že je pouze kurýr, zanechal tam papírovou krabici označenou adresátem Mgr. Jiřina P. Papírová krabice obsahovala 3 láhve alkoholu, jak je blíže specifikováno ve výroku napadeného rozsudku okresního soudu s tím, že součástí papírové krabice byl dokument nazvaný „Námitky proti záznamu bodů v registru řidičů“, a navrhuje, aby správní orgán shledal podanou formulovanou námitku jako oprávněnou a provedl opravu záznamu pro dosažení počtu stanovených bodů v registru řidičů. V tomto směru je jednání obžalovaného bez jakýchkoli pochybností prokázáno, a to zejména výpovědí slyšené svědkyně Mgr. Jiřiny P. Nakonec, jak plyne z podaného odvolání, obžalovaný je toho názoru, že v jeho případně nedošlo k naplnění obligatorních znaků vytýkaného trestného činu, a to zejména objektivní a subjektivní stránky trestného činu.
9. Odvolací soud těmito uplatněným námitkám v podaném odvolání nepřisvědčil, a to z následujících důvodů. Nejdříve je v obecné rovině třeba uvést, že v případě § 332 tr. zákoníku pojednávajícího o podplácení objektem tohoto trestného činu je zájem na řádném, nestranném, nezištném a zákonném obstarání věci obecného zájmu na ochraně čistoty veřejného života, a zájem na ochraně podnikatelských vztahů před korupcí. Zde je možno odkázat na velké komentáře Šámal a kol., vysvětlivky k § 332, o předmětu ochrany. Obžalovaný Stanislav F. zcela prokazatelně poskytl úplatek Mgr. Jiřině P. jako zastupující vedoucího oddělení dopravně-správních agend, kterou si vědomě našel na internetu, přičemž jeho jednání cílevědomě směřovalo k tomu, aby byla provedena oprava záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů, a toto lze prokazatelně dovodit z dokumentu nazvaného „Námitky proti záznamu bodů v registru řidičů“, který obžalovaný Stanislav F. zaslal xxx, oddělení dopravně-správních agend. Obžalovaný se domáhá popsáním jednáním toho, aby byl přehodnocen záznam o uložení pokuty příkazem na místě dané PČR Uherské Hradiště dne 17. 4. 2017, kterým bylo rozhodnuto o uložení blokové pokuty obžalovanému za překročení povolené rychlosti. Tuto námitku opřel o to, že ke dni 16. 11. 2017 ukončil trvalý pobyt na adrese xxx, a tudíž zápis bodů do bodového hodnocení řidiče bylo provedeno v rozporu s právním předpisem, na který obžalovaný v uvedených námitkách poukazuje. Tímto objektivně prokázaným jednáním obžalovaný nepochybně poskytl úplatek jinému v souvislosti s obstaráním věci obecného zájmu a tento čin spáchal vůči úřední osobě, jak situaci také správně hodnotí soud I. stupně v napadeném rozsudku. Odvolací soud nemá také žádné pochybnosti o naplnění nejen objektivní, ale také subjektivní stránky, jak to také dovodil soud I. stupně, a tedy že obžalovaný jednal v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Zde je nutno dodat, že pro úmysl musí postačit již pouhá představa možnosti výsledku za podmínky, že taková představa se bezprostředně projevila v jednání pachatele. Je zcela nepochybné, že obžalovaný po shora zmiňovaném zaslání námitek proti záznamu bodů v registru řidičů následně učinil kroky, v rámci kterých předal předmětné láhve alkoholu na xxx a touto cestou chtěl nepochybně přimět pracovníka příslušného správního orgánu, aby shledal jím podané a formulované námitky jako oprávněné a provedl opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů. V napadeném rozsudku soud I. stupně na tuto situaci obžalovaného důvodně nahlíží tak, že obžalovaný chtěl zkusit štěstí u jiného místně příslušného správního orgánu, když v mezidobí změnil místo svého pobytu a je nezbytné dodat, že tohoto se obžalovaný pokusil docílit cestou předmětného úplatku.
10. Dle názoru odvolacího soudu obžalovaný Stanislav F. si byl jednoznačně vědom toho, že změna místa pobytu nemůže vést k tomu, aby xxx, oddělení dopravně-správních agend, přistoupil

k přezkoumání a přehodnocení pravomocného rozhodnutí xxx, odbor dopravy a silničního hospodářství, jak je také zmiňováno a podrobně konstatováno v napadeném rozsudku. Obžalovaný má bohaté zkušenosti, které nabyl právě v rámci předešlých jednání a následně podávaných opravných prostředků proti rozhodnutí xxx, odbor dopravy a silničního hospodářství s tím, že jde o objektivní skutečnosti, které umocňují učinit závěr o naplněném zavinění ve formě úmyslu přímého ve vztahu k přečinu podplácení podle § 332 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, kterým byl obžalovaný důvodně uznán vinným v napadeném rozsudku.

11. Odvolací soud se následně zabýval trestní sankcí pro obžalovaného a dospěl k závěru, že vyměřený peněžitý trest je zcela zákonný a je také v napadeném rozsudku pod bodem 11. přesvědčivým způsobem odůvodněný. Ve vztahu k takto vyměřenému trestu odvolací soud nečiní žádných výhrad. Uložený trest propadnutí věcí, konkretizovaných ve výroku napadeného rozsudku, je rovněž rozhodnutí správné a zákonné, které má náležitou oporu v zákonných podmínkách § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku.

Poučení:

I. Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí **je** přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat

- a) nejvyšší státní zástupce ve prospěch i v neprospěch obviněného
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b/1 a)-l) nebo § 265b/2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Olomouc 30. června 2021

JUDr. Jaroslav Hudeček v. r.
předseda senátu

Vypracoval:
JUDr. Anton Bucheň v. r.